

GŁOS POMORSKI

Nr. 88 — Rok 3.

(GAZETA POMORSKA)

Numer pojedynczy 500 mk.

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji i w agenturach miejscowych miesięcznie 9000 mk., przedpłata na poczet z od noszeniem do domu miesięcznie 10.050 mk. — pod opaską w Polsce i do Gdańska 10.500 mk., do Niemiec 11.750 mk. polskich lub ich wartość walutowa, do Francji 2,50 franc., do Anglii 0,5 shilling, do Stanów Zjednoczonych 25 cents. W razie nieprzewidzianych wypadków jak strajki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorzy nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów, lub zwrotu prenumeraty. — Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.

Rachunek bieżący: Bank Powsiatowy, Grudziądz, Bank Związku Sp. Zarobk. Danziger Friva Aktienbank Gdańsk i Grudziądz. P. K. K. P. Grudziądz. — Konto czekowe, Gdańsk nr. 2980. Konto pocztowe: Kasa Oszczędności Oddział w Poznaniu nr. 201193. Miejsce płatności wykonania: Grudziądz



Ogłoszenia z Polski: Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 300 mk., w dziale reklamowym na stronie 13-lamowej przed tekstem 1000 mk., wśród tekstu 1400, za tekstem 700 mk., dla W. M. Gdańska obowiązują te same ceny, dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 200% nadwyżki, płatne w markach polskich lub ich wartości walutowej. Za tłumaczenia oblicza się 20% nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne, w razie zwłoki dłuższej niż 72 godzin stosować będziemy ceny bieżące, skreślając wszelkie rabaty. — Administracja nie przejmuje odpowiedzialności za termin umieszczenia ogłoszenia.

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południe

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, środa, dnia 18-go kwietnia 1923.

Telefon nr. 50 i 51.

Proces mordercy metropolity Jerzego

Warszawa, 16. 4. (PAT.) Dzisiaj o godz. 10 min. 40 rano rozpoczął się w sądzie okręgowym w trybie sądu doraźnego proces przeciw byłemu archimandrycie Pawłowi Łotyszence, oskarżonemu o zabójstwo metropolity prawosławnego Jerzego. Znaczków na rozprawę wezwano 46, między innymi sen. ks. Maciejewicza, pos. Serebriannika i kilku biskupów prawosławnych. Na zapytanie przewodniczącego oskarżony odpowiedział, że do winy się nie przyznaje, aczkolwiek nie zaprzecza, że dokonał zabójstwa metropolity. Oskarżony zaprzeczył również jakoby uczynił to ze względów osobistych, poczem przeszedł do omawiania metod swojego czynu.

Oskarżony uważał metropolitę za szkodnika cerkwi prawosławnej, zarzucał mu jego ugodowe stanowisko względem rządu polskiego w kwestji autokefalii kościoła prawosławnego w Polsce. Oskarżony trzy razy przyjeżdżał do Warszawy, jednak nie od razu zdecydował się na dokonanie zabójstwa, sądził bowiem, że uda mu się wpłynąć na metropolitę Jerzego w kierunku zmiany jego stanowiska względem autokefalji. Po zaprzysiężeniu świadków przez duchownych katolickiego i prawosławnego przystąpiono do badania tych świadków. Rozprawa potrwa prawdopodobnie dwa dni. W sali sądowej licznie zgromadziła się kolonia rosyjska.

Dementowanie plotek.

Oświadczenie Klubu Chrześcijańsko-Narodowego.

Warszawa, 17. 4. (Tel. od naszego korespondenta). Wczoraj po południu odbyło się zebranie Klubu Chrześcijańsko-Narodowego. W wyniku swych narad klub podał do wiadomości następujący komunikat.
Na posiedzeniu Klubu Chrześcijańsko-Narodowego posła Dubanowicza stwierdzono, że wszystkie wiadomości podawane w piśmie w związku z obecnymi rokowaniami o rzekomej odrębności stanowiska

wchodzących w skład tego klubu posłów poznańskiego i pomorskiego Chrześcijańsko-Narodowego oraz o rzekomych ich naradach z prezesem Rady Ministrów Sikorskim lub kimkolwiek innym, zmierzających jakoby do rozbięcia jednolitego stanowiska trzech stronnictw Chrześcijańsko-Narodowego oraz do udaremnienia obecnych rokowań około stworzenia polskiej większości sejmowej, są nieprawdziwymi całkowicie plotkami.

Położenie w Zagłębiu Ruhry.

Mimo dalej trwający opór rządu Rzeszy i władz niemieckich rządy francuski i belgijski kontynuują nadal jednomyślnie akcję swą w Zagłębiu Ruhry, skierowaną przeciw sztucznej oporowi kapitalistyczno-junkierskich Niemiec.

Francuski komunikat urzędowy, ogłoszony po sobotnich naradach z ministrami belgijskimi głosi m. i.: „Rządy francuski i belgijski zdecydowały się jednomyślnie kontynuować wspólną akcję w Zagłębiu Ruhry do chwili, kiedy Niemcy zdecydują się uczynić bezpośrednie propozycje w sprawie wyplat reparacyjnych. Na odbytej naradzie rozpatrzono szereg zarządzeń, mających zwiększyć presję na rządzie niemieckim, przyczem presja ta byłaby wywierana tak długo, dopóki okazałoby się to koniecznym. Powzięto dalej szereg decyzji w celu zwiększenia i przyspieszenia transportów węgla i koksu oraz w celu udoskonalenia komunikacji kolejowej na terenie okupowanym”.

Z powyższego komunikatu wynika, że ministrowie francuscy i belgijscy doszli do przekonania, że polityka wspólnego działania prowadzona będzie nadal w duchu wzajemnej ufności obydwu narodów. Odkąd Niemcy nie będą żywić wątpliwości co do istotnych intencji Francji i Belgii.

Ze uchwała powyższa ministrów belgijskich i francuskich nie istnieje tylko na papierze, dowodem tego jest wydalenie dalszych 430 niemieckich funkcjonariuszy kolejowych, którzy trwają w opozycji, uprawiali sabotaż na szkodę kolejnictwa terenu okupowanego. W Recklinghausen władze skonfiskowały 40 milionów marek przeznaczonych na zapomogi dla strajkujących robotników. Oprócz tego skonfiskowały władze francuskie w ubiegłym tygodniu 1 i pół miliarda marek w Muhlheim, przeznaczone na te same cele.

W odpowiedzi na to rząd niemiecki przesłał rządowi francuskiemu notę protestującą przeciw skonfiskowaniu w Muhlheim świeżo wydrukowanych banknotów niemieckich na sumę półtora miliarda marek oraz płyt dla drukowania tychże banknotów. Bank Rzeszy równocześnie opublikował ogłoszenie o unieważnieniu skonfiskowanych banknotów.

Prasa niemiecka z wielkim hałasem i tupotem rozpisywała się o gwałtach i rabunkach francusko-belgijskich, piętnując na każdym kroku akcję koalicjantów jako „Raubpolitik“, „Greuelthaten Frankreichs“ itp. Szczególnie wylawa ona gorzkie lzy nad złem traktowaniem „cierpiących“ za ojczyznę przemysłowców niemieckich, którzy osadzeni są w lochach więziennych.

Skwapliwie omija jednak prasa niemiecka każdy szlachetny gest Francuzów wobec buntnych jmków pruskich. I tak z polecenia gen. Degoutte delegaci Czerwonego Krzyża nie-

mieckiego w Essen uzyskali prawo dostępu do więzień. Pozwolono im zaopatrywać więźniów w środki żywności i bieżące.

Sprawa dostawy węgla tak dalece posunęła się naprzód, że obecnie np. zapasy koksu, wywożonego z zagłębia Ruhry, niezadługo będą mogły zapewnić pokrycie zapotrzebowania francuskiego przemysłu metalurgicznego.

Również ruch kolejowy mimo liczne aresztowania i wydalania opornych urzędników Niemców powraca do stanu normalnego.

Jednym słowem sytuacja się o tyle w ubiegłym tygodniu wyjaśniła, że presja raz wywarta na Niemczech, bezwzględnie wspólnymi siłami przeprowadzona zostaje i nadal przez rządy belgijski i francuski.

Wszelkie pobożne życzenia i chytre zabiegi zwolenników kapitulacji Francji i Belgii rozbijają się o twardą epokę jednomyślności i zgody w przełamywaniu oporu niemieckiego.

I póty dążenia Niemiec, cała ich polityka reparacyjna nie wejdzie na zdrowsze realniejsze tory, na tory pełnego wypełnienia przejętych przez nich zobowiązań nie może być mowy o zlikwidowaniu zatargu francusko-niemieckiego.

Paryż, 14. 4. (PAT.) Konferencja między ministrami belgijskimi i francuskimi rozpoczęła się dziś o godzinie 10 rano, skończyła się zaś o godzinie 11,45. Po zamknięciu konferencji wydano w południe następujący komunikat urzędowy: Francuscy i belgijscy ministrowie zebrałi się dziś przed południem ponownie na narady. Opracowanę wspólnie nowe instrukcje, które przesłane będą głównym komisarzom w Nadrenii oraz generałowi Degoutte. Instrukcje te dotyczą nowego systemu rachunkowości, konfiskat i innych spraw.

Paryż, 15. 4. (PAT.) Na konferencji francusko-belgijskiej w Paryżu ustalone zostały zasady pierwszeństwa praw Francji i Belgii do pokrycia kosztów, związanych z akcją eksploatacji w zagłębiu Ruhry. Po pokryciu tych kosztów cała reszta dochodów z zagłębia Ruhry zostanie podzielona pomiędzy sojuszników. W dniu dzisiejszym udał się do zagłębia Ruhry minister Delasteyrie i zorganizuje w powyższym celu całą rachunkowość administracji okupacyjnej.

Bruksela, 15. 4. (PAT.) Po powrocie z Paryża Theunis w rozmowie z przedstawicielem „Etoile Belge“ oświadczył: Będziemy kontynuowali jaknajenergiczniejsze wywieranie presji na Rzeszę. Wywóz węgla i koksu z zagłębia Ruhry wręczając najbliższych trzech miesięcy umożliwi i puszczanie w ruch wielkich francuskich pieców do dłuższego czasu nieczynnych.

wicza, Kościół był wypełniony ludem, zarówno lotewskim jak polskim. Oficjalne sfery lotewskie były na nabożeństwie licznie reprezentowane, m. i. był obecny prezydent Sejmu Wosmann i wiceminister spraw zagranicznych Albat. Zśród korpusu dyplomatycznego, oprócz poselstwa polskiego, które stawiało się in corpore, przybyli na nabożeństwo najliczniej przedstawiciele poselstw amerykańskiego i angielskiego oraz konsulatu belgijskiego. Mszę św. celebrował ks. kanonik Rancan, Łotysz, któremu asystował ks. Stryczko, Polak. Podczas kazania w języku lotewskim, w całym kościele słychać było głośno szlochające wiernych,

„Przesilenie“ w prasie.

Zaczyna przycichać. Po wczorajszym wykrzykniku: „Nie udało się...“ — „Robotnik“ warszawski jakoś zamilkł i rozmyśla nad tem, jak igrzastwo swe wykreślić, aby w najbliższej przyszłości miało wygląd przynajmniej pozorowanej prawdy. Może w najświeższym swym numerze ogłosi urbi et orbi, że... „udało się skłębic „centrolew“, lub, że... zasłużeni z obozu pepejsów w najbliższym czasie staną na świeczniku państwa i poprowadzą naród do „ziemi obiecanej“ lub, że... kłóto przewidzieć może, co się wylęgnie w mniejszościowych mózgach międzynarodowych?

O wiele ostrożniejszym od „Robotnika“ jest „Przeгляд Wieczorny“. Ten nie wykrzykuje, że „nie udało się“, lecz tylko zawiadamia swych zwolenników na naczelnym miejscu, że „tajne handle przerwane, bo „opały tu (rokujących ze sobą stronnictw) nie tak łatwo dadzą się pogodzić ze sobą“.

„Każdy sądzi według siebie“. Dla „Przeządu Wieczornego“ pertraktacje krakowskie i dalszy ich ciąg we Warszawie są niczem innym tylko „handlem o teki“. Wobec takiego dictum dziwi nas niezmiernie dlaczego wzmiankowanych rokowań nie rozpoczęto od rozdziału tek ministerjalnych, lecz od uzgodnienia spraw programowych? Przecież można było, a raczej powinno się było załatwić sprawę pierwszorzędnej znaczenia, a dopiero po nich przystąpić do spraw drugorzędnych?

Tak też i było. Tylko że „Przeгляд Wieczorny“ nie chce o tem pamiętać, ponieważ wyłączenie kota w miechu jest dlań dogodniejsze, aby móc olśnić swych czytelników „handlem o teki“.

Jasnym jest, że rokowania między prawicą i centrum, do czego przyłączają się również kluby z lewicy, nie mogą być załatwione na kolanie. Należy wszystkie wątpliwości rozstrzygnąć, aby kiedyś nie było rozczarowania. Wszak większość, która się obecnie tworzy ma działać przez cały czas trwania obecnego Sejmu!

Ażebym do tego nie doszło, przeciwnicy starają się nie dopuścić wszelkimi siłami. Poza prasą wciągają do swoich machinacji również wpływową w chwili obecnej osobistość np. premiera gen. Sikorskiego, który, jak wiadomo ze wszystkimi „potrafi rozmawiać“. Z rezerwy p. Sikorski przeszedł do armji bojowej, jednym słowem wypadł z formy.

W charakterystyce taktyki obecnego premiera pisze „Gazeta Warszawska“:

Dzisiaj nawet znaczna część politycznych zwolenników p. Sikorskiego jest zdeustowana jego nieprzebieganiem w środkach, jego intrygami, które mają go zawsze za cenę utrzymania przy władzy. Byliśmy już świadkami różnych rzeczy, ale nikt nie operował jeszcze „pro domo sua“ tak grubymi środkami, wywołującami taki niesmak.

Manewry na wszystkie strony“ p. Sikorskiego w ostatnich miesiącach dają dużo do myślenia

Najpierw manewrował p. Sikorski w kierunku Chrześcijańskiej Demokracji, żeby ją odciągnąć od „ósemki“, a pozyskać dla siebie. Wysiłek był w to włożony znaczny, i to przez kilka tygodni, nie odniósł jednakowoż skutku. Po nieudaniu się ofensywy pokus na lewe skrzydło „ósemki“, z chwilą, gdy się rozpoczęły realne prace nad utworzeniem polskiej większości w ciałach ustawodawczych, p. Sikorski, wbrew zadeklarowanej przez siebie rzekomej „sympatii“ dla idei większości polskiej, poruszył wszystkie sprężyny, ażeby do jej zrealizowania nie dopuścić zmieniając przytem orientację taktyczną: jako człowiek „zasad“ skierował teraz swe manewry na lewe, radykalne skrzydło Polsk. Stron. Ludowego „Piast“ i na prawe, konserwatywne skrzydło „ósemki“, na ziemian z Poznańskiego w Klubie chrześcijańsko-narodowym.

Jak czytelnikom wiadomo wszystkie te taktyczne manewry p. Sikorskiego, zdążające do utrzymania go na fotelu prezesa Rady Ministrów spaliły na panewce.

W chwili obecnej, jak donosi „Gaz. Warsz.“, p. Sikorski znowu przegrupował swój front. Pragnie on wysunąć „endeków“ i „emperowców“ przeciwko „piastowcom“ i w ten sposób rozbić tworzącą się większość parlamentarną. Z treści artykułu „Gaz. Warsz.“ wynika, że akcja u „endeków“ nie powiedzie się, natomiast ferment ma znamiona sympatii dla p. Sikorskiego.

I tak „Prawda“ poznańska, stojąca do dyspozycji opozycji z p. Popielem na czele, w swoistym stylu donosi z radością o „trzeszczeniu szwów w oślawionej większości“, z powodu różnic w poglądach ziemian i Piastowców na reformę rolną.

Czy organ opozycji N. P. R. będzie miał sposobność do uciechy? zobaczymy.

SESJA RADY LIGI NARODÓW.

Genewa, (Pat.) Rada Ligi Narodów zbierze się we wtorek. Przewodniczyć będzie angielski minister oświaty Wood. Francję będzie reprezentował Hannoteaux, Włochy — Salamandra, Czechosłowację poseł czeski w Paryżu Osusky.

ECHA MORDU MOSKIEWSKIEGO.

Ryga, (Pat.) odbyło się tutaj nabożeństwo żałobne, urządzone przez duchowieństwo katolickie za duszę zamordowanego przez bolszewików śp. ks. prałata Butkie-

Chrześc. Dem. wobec kwestji robotniczej.

Podczas konferencji z premierem Sikorskim przemysłowiec łódzki Grohmann wypowiedział zdanie, że wprowadzenie maksymalnego dnia pracy, urlopów robotniczych i kasy chorych obniża stale produkcję i powoduje kryzys przemysłu.

Wobec tego, że zdanie to wypowiedział przemysłowiec, który nie mógł wyzbyć się ducha kapitalizmu, nie wchodzilibyśmy w polemikę z tak zacofanymi poglądami. Zapatrywania podobne słyszy się jednak często, w kołach ludzi wykształconych, nie mających styczności ze światem pracy fizycznej, którzy swój pogląd na te sprawy urabiają pod wpływem prasy wydawanej przez kapitalistów lub kapitalistycznej agitacji.

Za zarzutami temi stoi — pisze słusznie krakowski organ Chrześc. Dem. „Głos Narodu“ — duch tak zwanego liberalizmu ekonomicznego, który się zawsze opierał reformie w stosunkach pracy do kapitału. Zapoczątkowany przez angielskich ekonomistów (Smith i inni), rozwinął się w XIX wieku dzięki sprytnemu wykorzystaniu hasła demokracji mieszczańskiej, hasła wolności, indywidualizmu i przez pierwszą połowę XIX wieku był niepodzielnym prawem w sferze ekonomicznego życia. Według niego nikt, nawet państwo, nie może się mieszać w stosunki między robotnikiem a kapitalistą. Ustanowienie wolności, pozwolić każdemu robić tak, jak mu się podoba i tak się krótko wyrażał ten pogląd na czło-wieka i jego stosunek do państwa.

Dało to sposobność do tylu nadużyć ze strony kapitału, że wśród rzesz robotniczych musiało się zerwać o-burzenie i samoobrona. Wówczas to wystąpił socjalizm ze swoim programem zrewolucjonizowania mas i dokonania przewrotu w ustroju społecznym, który w miejsce gospodarki, opartej o własność prywatną, ma wprowadzić gospodarkę kolektywną. Takie postawienie sprawy nie mogło oczywiście odpowiadać postulatowi chrześcijańskiej moralności, dla której zasada prywatnej własności jest podstawą ustroju zdrowego, odpowiadającego ludzkiej naturze.

To też prawie w tym samym czasie powstaje doktryna katolicyzmu społecznego czyli Chrześcijańskiej Demokracji która, opierając się o powyższą zasadę ustroju społecznego, domaga się, by w jego ramach przeprowadzono takie reformy, które nie pozwolą na wyzysk pracy przez kapitał, a robotnikowi zapewnią odpowiedni dobrobyt.

Dziś ten pogląd na kwestję robotniczą zwycięża! Socjalizm ze swoją światoburczą teorią idzie ku upadkowi. Chrześc. Dem. może z dumą wskazać na to, że jej umiarkowany program przemian w państwach europejskich znajduje coraz powszechniejszego przychylnika.

Zwalczana zaciekle przez socjalizm — zwalczana też z prwej strony przez żywioły liberalne, biorące za reguły stronę przemysłowca w jego sporze z robotnikiem, Chrześc. Demokracja szła wytrwale do celu, walcząc na dwa równocześnie fronty. Znaną jest dyskusja Izby francuskiej w r. 1896, kiedy to p. de Mun w mistrzowski sposób bronił się nawet przed atakami ze strony katolików. Podobne sceny widział i niemiecki parlament, w którym katolickie centrum zapoczątkowało erę reform społecznych. Był czas, kiedy to stronnictwo miało przeciw sobie nie tylko junkrów pruskich, o-burzących się wogóle na myśl o jakiejś reformie z tej dziedziny, ale i socjalistów, którzy przez opozycję chcieli zrewolucjonizować masy.

W myśl też swojego światowego programu postępowala Chrześc. Dem. Polski, kiedy w poprzednim Sejmie albo sama projektowała i przeprowadzała ustawy (np. o urlopach robotniczych), albo pracowała na posiedzeniach komisji swoich zebrań przygotowywała do nich projekty.

Odnosi się wrażenie, że jej praca nie pozostała bez echa nawet tam, gdzie myśl o ewolucji społecznej była dotąd zupełnie obcą i gdzie ją utożsamiono ze straszakiem socjalizmu lub nawet bolszewizmu. Szczególnie w katolickich kołach naszej inteligencji zaczyna się rozumieć, że reformy społeczne są koniecznością dziejową. Że nie wystarczy już — jak określał stanowisko angielskich konserwatystów lord Cecil — reformy zabezpieczać, ale je trzeba przeprowadzać! Nie chować głowy do piasku przed grożącym niebezpieczeństwem, ale iść naprzeciw i przeciwdziałać mu przez odpowiednie instytucje.

Bruździ jednak jeszcze ciągle duch liberalizmu, który w imię ochrony praw własności prywatnej i wolności stawia opór każdej reformie społecznej, który ją zwal-jak groźba zastoi w przemyśle lub nawet jego upadku. Na szczęście można bez trudności wykazać, że ustawodawstwo społeczne produkcji nie tamuje, nie czyni tego także 8-godzinny dzień pracy; warto przeglądać książkę Brassey'a (p. t. „Praca i wynagrodzenie“), przemysłowca i kapitalisty, który zupełnie słusznie wydajność pracy uzależnia od warunków higienicznych, ekonomicznych i kapitalisty, który zupełnie słusznie wydajność pracy. Również urzędowo skonstatowano w Anglii, że w przemyśle górniczym po zaprowadzeniu 7-godz. dnia roboczego wydajność pracy nie tylko nie spadła, ale nieznacznie się podniosła.

Możnaby zresztą podobne fakty mnożyć. Zna je socjologia dzisiejsza, i nie waży się kwestionować wartości tych reform społecznych, które państwa europejskie przyjęły.

To też w interesie ogólnym zarzuty podobne do tych, które postawił p. Grohmann, a które tak często w pewnych sferach kursują, muszą upaść. Zwłaszcza tam gdzie religia katolicka wywiera swój wpływ. Katolicyzm bowiem oznacza w porządku społecznym solidaryzm, t. j. wczucie się i zrozumienie położenia drugich i podanie im ręki do wyzwolenia.

Uczczenie marszałka Focha.

Podaliśmy niedawno depeszę, że na wniosek ministra wojny prezydent Rzplitej nadał marszałkowi armji francuskiej Fochowi tytuł marszałka Polski. Naród cały ze szczera radością przyjął tę wiadomość, gdyż popularność nazwiska genialnego wodza armji francuskiej jest wśród narodu polskiego ogromna. Gdy więc marszałek Foch przybędzie na uroczystości małowe do Polski, witać go będziemy jako naszego marszałka, tego wielkiego męża, który tak genialnie skruszył potęgę militarną Niemiec i butne prusactwo w proch położył, — męża, który uratował ludzkość zabezpieczając jej wolność i przywracając byt niepodległy narodów ciemniejszych.

I oto Polska, jako jedno z państw, które odzyskały niepodległość dzięki geniuszowi militarnemu potężnego tego wodza, ma mieć zaszczyt powitania go u siebie i podziękowania za wyprowadzenie jej z grobu i nieprzerwaną współpracę w tym kierunku aby państwo nasze było silne i zabezpieczało pokój sobie i Europie. Wszystkie jego wysiłki i dążenia zmierzają ku temu.

Celem godnego, jaknajświetniejszego uczczenia tego męża utworzył się Komitet uczczenia marszałka Focha z pp. marszałkami Sejmu i Senatu na czele, który wydał następującą odezwę do społeczeństwa:

„Marszałek Foch, wódz naczelny armji sprzymierzonej, zwycięskich w wojnie światowej, przyjeżdża do Polski.

Przyjeżdża w chwili, gdy naród polski święcić ma rocznicę majową i czcić pamięć księcia Józefa.

Wielki syn wielkiego narodu nie powinien się czuć obcym na naszej ziemi.

Konstytucja 3-go maja była najpotężniejszym wyrazem żywotności odradzającego się narodu, najwyższym nieprzebrzmiałem dotychczas hasłem Polski. A jednak, na treści jej odbiły się silnie hasła płynące z Francji.

Książę Józef, rycerz bez skazy, był i pozostanie uobiciem honoru polskiego oręża, a jednak najświetniejszych czynów dokonał pod znakiem orłów cesarskich i nieśmiertelnej francuskiej armji, której był marszałkiem.

Związani jesteśmy z Francją najsilniejszym węzłem wspólnie przelanej krwi. Polskie szable torowały drogę zwycięstwu pod Wagram i dożgonnie wierne błysnęły po raz ostatni groty polskie pod Waterloo.

Cud nad Marną umożliwił cud nad Wisłą.

Za sprawę wolności narodów walczyli i ginęli najlepsi synowie Francji i Polski.

Wielkie rocznice „przeszłości“ zetknęły się z teraźniejszością i w przedziwny sposób uzupełniły się wzajemnie. Otwierała się szerokie horyzonty dla nowego polsko-francuskiego braterstwa.

Marszałek Foch, największy z bohaterów tej największej wojny, obecnością swoją nie tylko uświetnił odwieczne tego braterstwa tradycje, ale nadał mu niepo-żyte podwaliny.

Niechże marszałek Francji odczuje wśród nas, że go nie tylko czcimy, ale i kochamy.

Niech społeczeństwo nasze powita marszałka Focha z całym entuzjazmem gościnności i wdzięczności duszy polskiej, a zarazem z całym zrozumieniem doniosłości przeżywanego momentu.“

* * *

Na sobotnim posiedzeniu komitetu uczczenia marszałka Focha zdecydowano prosić najwybitniejszego obecnie batalistę, p. Wociecha Kossaka o wykonanie portretów konnych: marszałka Focha i gen. Weyganda. Portrety te zawieszono będą na poczesnym miejscu w Muzeum narodowym. Kossak wykona portrety bezinteresownie, za zwrotem tylko kosztów płótna, farb i podłoży do Paryża. Komisja finansowa komitetu, której powierzono zebranie unduszów na kosztą przyjęcia marszałka, jak i na kosztą wykonania obrazów, zwraca się do wszystkich instytucji społecznych, oraz szczególnie do jednostek o wydatną i jaknajszybszą pomoc w postaci składek pieniężnych.

Gdyż, ażeby przyjęcie bohatera wojny światowej wypadło świetnie, potrzebne są bardzo znaczne fundusze.

* * *

Ażeby Szanowni Czytelnicy nasi zapoznać się mogli z życiem marszałka Polski Focha, podaliśmy poniżej za „Kurjerem Warszawskim“ obszerny jego życiorys:

Foch urodził się 2 października 1851 r. w Tarbes. Ojciec był prawnikiem, matka z domu Due, córka oficera pierwszego cesarstwa. Kształcił się naprzód w Saint Etienne i Metz, u ojców jezuitów, brał udział w wojnie francusko-pruskiej, jako 19-letni młodzieniec, po wojnie wstąpił do szkoły artyleryjskiej, potem do szkoły kawaleryjskiej, potem do wyższej szkoły wojskowej. Tak się kształcił solidnie, dlatego, że — jak powiedział niegdyś prezydent Poincaré — uważał, iż ludzie, powołani do kierowania wojskiem muszą się do tego przygotowywać długo i że improwizacje genialne są tylko na polu bitwy, wspaniałym kwiatem rozmyślań uprzednich. Tej doktryny będzie też wytrwałym wyznawcą, następnie, gdy stanie się profesorem tam, gdzie był niewiele lat temu przedtem uczniem. W jego oczach, duch panuje nad materią, zwycięstwo jest równoznaczne z wolą. „Bitwa zwycięska to taka bitwa, w której strona nie chce się uznać za zwyciężoną.“ Ale myśl i wola jeszcze nie wystarczała: trzeba mieć nadto dar przelana swej energii w wojsko... „Armja jest warta tyle, ile jest wart impuls, który ona otrzymuje od swego wodza.“

Był czas, kiedy te doktryny były w armji francuskiej odrzucane jako „metafizyczne“. Usiłowano nawet, w r. 1901, nastroić przeciw Fochowi niezłiwie ówczesnego prezesa ministrów, Clemenceau. Ale Clemenceau kazał sobie dostarczyć pisma Focha, przeczytał je, i wpłynął na zamianowanie Focha dyrektorem szkoły wojskowej.

W r. 1913 Foch był mianowany dowódcą 20 korpusu w Nancy, i 14 lipca, zgola nie przewidując wojny, wziął

urlop dwutygodniowy wraz ze swym zięciem i synem, obu oficerami i obu później poległymi bohatersko już na samym początku wielkiej wojny.

* * *

Wojna tedy zastała Focha na stanowisku dowódcy 20-go korpusu. Zachował się w ten sposób, że Joffre powołuje go już 23 sierpnia na dowódcę 9-ej armji. Zbliżają się operacje rozstrzygające, słynna bitwa nad Marną. Udział w niej Focha jest wybitny i świetny. Legenda, która już zaczyna się opłacać około przyszłego generalissima, głosi, że Foch w tych chwilach krytycznych nadesłał raport następujący: „Naciskany jestem mocno na prawym skrzydle, moje centrum cofa się, niepodobieństwo się ruszać, sytuacja doskonała, atakując.“ Oto cały tu dowódca, nie zamierzający nigdy uznać się za zwyciężonego!

Potem, na późnej jesieni tegoż roku, walczy ramie przy ramieniu z armją angielską. Nigdy się nie zawahał przyjąć jej z pomocą, choć tem osłabi własne siły. Tu-taj też rozpoczęła się ścisła kooperacja obu armji i obu wodzów, tak w przyszłości doniosła psychicznie dla ustanowienia wspólnego dowództwa.

Niepodobna przebiegać tu, nawet suchą wzmianką, wszystkich głównych etapów działalności Focha w tej fazie wojny. Powiedzmy tyle tylko: zawsze jest wierny swej doktrynie. W notach, które redaguje, powtarza się ciągle jedno: „Zwycięstwo to, owoc wyższości moralnej u zwycięzcy, depresji moralnej u zwyciężonego.“ Przypomina sobie w porę słowa Fryderyka II, który, na widok dewizy: „Najłuparszy zwycięża“ powiedział: „Oto cały sekret powodzenia.“

W r. 1915 jest wyznawcą zasady, że trzeba działać metodycznie „pewnie i oszczędnie“, przygotowywać się materialnie, wzmacniać piechotę. Wszystko, co planuje, czyni z najwyższą sumą przewidywania. W r. 1916, na żądanie Joffre'a, opracowuje projekt kampanji na przypadek, gdyby trzeba było przyjąć z pomocą Włochom. Wkrótce potem ten projekt, wykonany w październiku, wykaże wszystkie swe wielkie zalety.

Dojrzeła wreszcie chwila, kiedy wszyscy już rozumieją konieczność posiadania wspólnego dowództwa. Nazwisko Focha wysuwa się na plan pierwszy. Cóż mówi wówczas Lloyd George?

— W Anglii żywymy najwyższe uwielbienie dla wielkich przymiotów gen. Focha. Jest to jeden z pierwszych wodzów świata dzięki swej wiedzy, doświadczeniu i nieporównanym usługom, które już oddał. Ale w dodatku posiada on leden szczególnie przymiot cenny: oddanie się nie tylko swemu krajowi, ale również sojusznikowi, które nasze kraje łączą. My, Anglicy, nie zapomnimy nigdy, że we Flandrii, gdy armia nasza znalazła się w obliczu ogromnych trudności, gen. Foch dopomógł jej wszystkimi środkami. Gdyby był naszym generałem, nie mógłby zrobić więcej.

To też w marcu następuje słynna ugoda i słynna nominacja. Foch inauguruje nową erę słowami: „trzymać się, trzymać się za wszelką cenę.“ Bo też sytuacja jest wyjątkowa, fenomenalnie groźna: Paryż prawie już widzi Niemców.

Staje się rzecz, niestychana dotąd w dziejach: jeden mózg kieruje operacjami wojennymi, rozciągniętymi na setkach kilometrów, i niewidzianymi dotychczas ilościami wojsk: siedmu milionami żołnierzy! I to w jakich warunkach aprowizacji, komunikacji i nowych środków bojowych!

Móże ten przetrzymuje okropną, najsilniejszą z dotychczasowych, a pełną powodzeń ofensywę niemiecką. Zaraz też przystąpi do urzeczywistnienia swej ulubionej myśli: „Tylko ofensywa — napisze do swych generałów — pozwoli sojusznikom zakończyć zwycięsko bitwę i przywrócić, dzięki inicjatywie w działaniu przewagę moralną.“ Ta inicjatywa już się gotuje i za trzy niepełne miesiące wykaże swą potęgę. Zbliża się 15 lipca. Foch jest gotów. Obok niego jego generałowie: Gouraud, Petain, Mangin, Haig, Rawlinson, Debeney. Armja francuska posiłkowa występuje z lasu Villers-Cotterets. Zaczyna się seria bitew, z których każda zbliża chwilę chwycenia Niemców za gardło. „Ententa — woła Foch — musi teraz uderzyć z podwojną siłą.“ W sierpniu losy tej wielkiej wojny nie mogą już ulegać wątpliwości. Rozwija swoje operacje gen. Pershing z Amerykanami. Anglicy biją się cudownie. A Foch nagli wciąż: „naprzód! naprzód!“ W październiku dodaje jeszcze: „przód! przód!“

Tak to przychodzi do historycznego 8 listopada i tak to się kończy największą rozmiarami i znaczeniem z wojen wszechświatowych. Ludzkość jest uratowana, wolność jest zabezpieczona, byt niepodległy narodów jest przywrócony. Co za niedołęstwo pióra, które nie potrafi zakląć tych olbrzymich dat historycznych w słowa dostatecznie wymowne!

* * *

Foch wygrał wojnę. Gdyby mógł wygrać również pokój, jakżeby inaczej dziś wyglądał!

W każdym razie powiedział nam, jak sobie wyobraża ten pokój. Istnieją jego liczne memoraty, redagowane dla rządu francuskiego i dla konferencji pokojowej. W jednym z nich, który mamy przed oczyma, czytamy: „Niemasz zasady, którąby można było postawić ponad prawo narodów do istnienia.“

A w rocznicę napoleońską Foch mówi u Inwalidów: „Jeden jest wspólny nam wszystkim obowiązek: ponad armjami, które powinny być prowadzone ku zwycięstwu stoi ojczyzna, dla której szczęścia trzeba służyć tak, jak ona je pojmuje, stoi sprawiedliwość, którą należy szanować wszędzie; ponad wojną stoi pokój!“

W WARSZAWIE
Mrk. (niem.) 2,05
Dolar — 42 900.

W GDANSKU
Mrk. (pol.) — 50
Dolar — 21 250

Odezwa.

Grudniadź, niedawno jeszcze silna twierdza hakatyizmu pruskiego, gościć będzie w Zielone Świątki i to w dniu 21-go, 22-go i 23-go maja naszych dzielnych szermierzy idei, naszych przywódców młodego pokolenia.

Ziada się Ci, którym stoją na myśli dobra ogólne, dobro całego społeczeństwa.

W latach niewoli chciano nam zabrać to co najdroższe — spuściznę przodków naszych — mowę i wiarę, ale nie zlamaliśmy przysięgi i dotrwaliliśmy chwili zmartwychwstania, chwili upadku dawnych tyranów na polskiej Gologicie.

I kiedy zabrzmiła pieśń:

„Ojczyźnie wolność, pobłogosław Panie“.

Stanęliśmy wiernie przy codziennym warsztacie pracy, wychowując dalej młode pokolenie w wolnej Polsce, w duchu i harcie przodków-bohaterów.

Spełniamy ciężki i odpowiedzialny obowiązek, ale dumni jesteśmy, że możemy jawnie i otwarcie krzewić te zasady, które dawniej były krzywdą naszą narodową.

I w tym roku manifestujemy swoją obecność w społeczeństwie w dniu wielkiego kongresu nauczycielskiego, a ocenę naszej pracy i wyniku dla dobra kraju pozostawiamy opinii społeczeństwa i dziejom naszej historii.

Przyjadą i nasi bracia zawodu z innych dzielnic, których my jak równie i obywatele tego miana powinniśmy przywitać jak goście przysłało na dawne przysłowie polskie:

„Czem chata bogata, tem rada“.

Grudniadź, dnia 16-go kwietnia 1923 r.

Zarząd Okręgowy

Stowarzyszenia Chrześc. Nar. Nauczycieli Szkół Powszechn. w Polsce.

Prezes (—) Albin Nowicki, poseł na Sejm.

Sekretarz (—) Józef Zientarski.

(—) Kalinowski, prezes koła miejscowego.

Wielki wiec

Związku Obrony Kresów Zachodnich

odbył się wczoraj wieczorem w wielkiej sali Hotelu Warszawskiego przy tak licznej udziale publiczności wszystkich warstw, że dużo osób pozostać musiało w przyległej sali. Świadczy to o pełnym zrozumieniu potrzeby obrony naszych kresów zachodnich i energicznego kontynuowania dzieła odniemczenia dzielnicy naszej.

Zagali wiec, witając przybyłych, prezes Związku p. dr. Maj, podkreślając w słowach podniosłych znaczenie zrzeszenia się wszystkich stanów, ludzi wszelkich przekonań politycznych, w jednym związku, mającym cele, na które zgodzić się mogą wszyscy.

Przemawiali następnie pp. Toppmaier i red. Chmielewski, pierwszy uwydatniając należyte stosunki i bólki dzisiejsze, co do panoszenia się Niemców u nas, i niedbalstwo naszych władz i rządu w stosowaniu do nich praw naszych, mogących zuchwaleć i czelność niemiecką ukrócić; drugi zaś, dając krótki pogląd na szerzenie germanizacji przez Niemców oraz rzut oka na przyszłość, która może być dla Polski groźna, jeżeli cały naród nie zrozumie niebezpieczeństwa niemieckiego i jeżeli nie będziemy mieli rządów, któreby traktowały wrogów Państwa jako takich i korzystały z praw, przysługujących nam na podstawie traktatu wersalskiego, ażeby przerzucić tę falangę zwartą pionierów niemieckich, dla ziemi naszych ziem tu nastanych.

Szczegółowo określił cele i zadania Związku Obrony Kresów Zachodnich członek zarządu p. inżynier Kunert, mówiąc następnie o zewnętrznym wyglądzie miasta naszego, w którym dużo jeszcze jest napisów niemieckich, urągających polskości — oraz o zdecydowanej woli Niemców pomniejszenia kleśki i odebrania nam kresów zachodnich.

Przyjęto jednomyślnie następującą rezolucję:

Zebrani w dniu 16. 4. 1923 r. na wiecu Związku Obrony Kresów Zachodnich w Grudniadzu po wysłuchaniu referatu o stanie likwidacji majątków niemieckich stwierdzają, że dalsza zwłoka w wykonaniu postanowień traktatu wersalskiego o likwidacji własności niemieckiej w Województwach Poznańskim i Pomorskim zagraża bezpieczeństwu kresów zachodnich oraz Państwa Polskiego, ponieważ

1. przyczynia się do utrzymania stworzonej przez pruski politykę zaborczą niemieckiej przewagi gospodarczej na ziemiach zachodnich?

2. obniża prestige państwa, rozzuchwalając żywioł niemiecki zorganizowany w t. zw. Deutschtumsbundzie, organizacji, która zmusza Niemców do stosowania oporu przeciw wszelkim zarządzeniom, zmierzającym do rewindykacji mienia polskiego,

3. podkopuje zaufanie polskiego społeczeństwa Kresów Zachodnich do rządu, stwarzając pozory słabości rządu a siły niemieckiej.

W tej rozpaczliwej sytuacji polskie społeczeństwo kresów zachodnich domaga się, aby rząd począł niezwłocznie realizować prawa likwidacji mienia niemieckiego na podstawie istniejących ustaw i ustalonych przepisów wykonawczych. Wymaga tego interes państwa i stan sprawy polskiej kresów zachodnich.

W związku z toczącymi się pertraktacjami polsko-niemieckimi w Dreźnie domagamy się w interesie spokoju wewnętrznego i bezpieczeństwa kraju usunięcia wszelkich tych Niemców z granic państwa, którzy skorzystali z prawa opcji i przyjęli obywatelstwo niemieckie, oraz oświadczamy, że jakiegokolwiek ustępstwa z tego stanowiska za cenę rzekomych korzyści w innych dziedzinach stosunków polsko-niemieckich przez społeczeństwo polskie uznane nie będą.

Sekretarz Związku p. Kudlicki uzasadniał następnie powyższą rezolucję, a w dyskusji nad nią przytoczył p. Stankiewicz kilka przykładów jaskrawych, jak to zatrudnia się u nas jeszcze Niemców optantów

Krótkimi, ciepłymi słowami zachęty do gorliwego współdziałania wszystkich na gruncie Związku Obrony Kresów Zachodnich zakończył przewodniczący obrady, poczem odśpiewano „Rote“.

Na członków zgłaszało się tak wielu z pośród obecnych, że trzeba było rozdzielić zapisywanie na kilka osób. Można tedy będzie niebawem przystąpić do założenia grupy miejscowej O. K. Z.

—** SEKRETARJAT OKREGU POMORSKIEGO ZWIĄZKU OBRONY KRESÓW ZACHODNICH W GRUDNIADZU podaje do wiadomości Zarządów Powiatowych i osób zainteresowanych, że biura jego mieszczą się przy ulicy Sólnej nr. 45 I p.; i czynne są codziennie (z wyjątkiem niedziel i świąt) od godziny 9-tej do 1-szej i od 2-giej do 4-tej.

Adres dla korespondencji: Związek Obrony Kresów Zachodnich, Okręg Pomorski, Grudniadź ulica Sólna nr. 45, I p.

Z Rady Miejskiej.

Wczorajsze, poniedziałkowe posiedzenie Rady Miejskiej otworzył zastępca przewodniczącego p. Jakubowski. Na wstępie zakomunikowane zostały wyniki wczorajnych rewizji Głównej Kasy Miejskiej, Kasy Podatkowej, Kasy Depozytowej, Elektrowni, Gazowni i Rzeźni Miejskiej za miesiąc marzec, które to rewizje żadnych nieścisłości nie wykazały.

Następnie wybrano pp. Nowaka i Dudlewskiego do Komisji badania cen, p. Fr. Sikorskiego do Komisji dla redukcji wyżynek w Grudniadzu w miejsce wybranego na radcę miejskiego p. Nowakowskiego, oraz pp. Wysockiego, Samolińskiego, Poszwińskiego, Spornego, Stuhlrehera, Dudaja, Madera, Wawrzynkowskiego, Suchożebrskiego, Kitowskiego, Hawnowicza i Bederskiego do komisji skarbowo-budżetowej.

W dalszym ciągu zebrania zatwierdzono podwyższoną w stosunku sześciokrotnym taryfę opłat budowlanych oraz zmieniono statut Miejskiej Kasy Oszczędności o tyle, że do paragrafu 3 dołącza się: „termin trwania mandatów członków zarządu kończy się po złożeniu (wzgl. równocześnie ze złożeniem — poprawka radnego Kitowskiego) mandatu radcy miejskiego wzgl. mandatu radnego miasta danego członka“.

Na rzecz ubogich uczniów Seminarjum Nauczycielskiego z miasta Grudniadza uchwalono wyasygnować w formie zapomogi 500 000 marek. Żalączki otrzymane przez robotników miejskich ze strony Magistratu postanowiono umorzyć.

Opłaty za pozwolenie rybołówstwa na miejskiej części Wisły na rok 1923 uchwalono podwyższyć jak następuje: od wędki ręcznej 5 000 marek, od sieci do zapuszczania, ręcznej 20 000 marek, od sieci większej 40 000 marek, od sznurka z czołna 10 000 marek, od sieci z brzegu 30 000 marek, od wteścia 30 000 marek.

Nowa taryfa tramwajowa według uchwały Rady Miejskiej przedstawia się jak następuje: Linia Dworzec—Lipowa 500 marek, Plac 23-go Stycznia—Chelmińska 400 marek, dzieci do lat 14, na obu liniach 250 marek, wojskowi, szeregowcy i inwalidzi 250 marek, bagaż ręczny 250 marek, zeszyt na 10 jazd 4 500 marek, karty osobiste, miesięczne 25 000 marek, karty miesięczne, nieosobiste 60 000 marek. Zeszyty, znajdujące się w obiegu zaprojektowano ostempiować za dopłatą 2 000 marek, względnie pobierać dwa niestemplowane bilety za jeden przejazd. Taryfa od wozów nocnych wynosi 800 marek, dla dzieci 500 marek, bagaż ręczny 800 marek.

Uchwalono również podwyższyć ceny za prąd elektryczny a mianowicie: I dla prywatnych odbiorców a) światło z 1 500 na 3 200 marek, b) siła z 1 000 na 2 200 marek za 1 kwg. c) dla wielkich odbiorców 20—35 procent rabatu od ustalonych cen; II dla miasta a) światło 2 560 marek za 1 kwg. (20 procent zniżki) b) siła 1 540 marek za 1 kwg. (30 procent zniżki), c) oświetlenie ulic 2 880 marek za 1 kwg. (10 procent zniżki), d) tramwaje i wodociągi 1 600 marek za 1 kwg.

Opłaty za wodę podwyższono na 700 marek od 1 kbm., za gaz zaś na 1 500 marek z gazomierzy i 1 600 marek z automatów za 1 kbm.

Rada Miejska przyjęła dalej preliminarze dodatkowe, Wydziału IV (kanalizacji) i Wydziału X rozdział III (wywóz śmieci) na rok 1923.

Podwyższono również opłaty za ubój w Rzeźni Miejskiej według następującego wzoru: Bydło rogate 38 000 marek, koń 18 000 marek, cielęta, owce i kozy 9 000 marek, świnię 18 000 marek. Za badanie przewidziane są opłaty 2 000 i 1 000 marek, trychinoskopia 1 000 mk, od wprowadzonego bydła pobierać się będzie 39 000, 20 000, 19 000 i 10 000 marek.

Jako fundusz obrotowy dla Szpitala Miejskiego uchwalono wzięcie pożyczki od Polskiego Banku Komunalnego w Warszawie w wysokości 50 milionów marek.

Przy końcu zebrania prezydent miasta przedstawił Radzie Miejskiej wyniki starań swoich i Magistratu w sprawie majątku W. Tarpno w Głównym Urzędzie Ziemskim w Warszawie. Sprawę tę przedstawił już przed kilku dniami na łamach „Głosu Pomorskiego“. Z wywodów p. prezydenta dodamy tylko te nowe szczegóły, iż majątek, który w nieodległej przyszłości ma przejść na własność miasta liczy 1 600 mórg magdeburskich, cena zakupu inwentarza żywego i martwego wynosi 325 milionów, a więc jest nadzwyczaj niską, terminy spłacenia tej sumy są dla miasta bardzo korzystne a mianowicie 1-go czerwca i 1-go października br po 50 milionów, zaś reszta sumy płatna jest do 1-go października 1924 roku. Rada Miejska przyjęła z uznaniem sprawozdanie p. prezydenta miasta, wniosek Magistratu, polecający nabycie tego majątku jednogłośnie przyjęła, p. prezydentowi i członkom Magistratu wyraziła podziękowanie.

Przed zakończeniem posiedzenia odbyło się jeszcze uroczyste zaprzysiężenie i wprowadzenie w urząd nowych radców miejskich w osobach pp. dyr. Andrzejewskiego i Nowakowskiego.

Wskutek nagłego wniosku koła Chrz. Demokracji uchwalono zmienić nazwę ulicy Rządowej na ulicę im. ks. prałata Butkiewicza, poczem zamknięto publiczne zebranie Rady Miejskiej i rozpoczęto poufne posiedzenie.

Z SALI KONCERAOWEJ.

Stanisław Bogucki.

(Baryton Opery w Warszawie).

Na strupiaszalej fali powojennego życia, ociekającego jeszcze niezastygłą posoką najnikczemniejszych instynktów — rozparł się złowrogą polip materializmu!

Czy znacie ofiary materializmu brutalnego?

Czy wiecie, jak daleko sięgają macki nowoczesnej apokaliptycznej bestji!

Nie trwóście się — bo mowa i pismo ludzkie są zbyt słabe, by malując zło, rzucić na wasze obłąkające oblicza widmo strachu, by analizując smugi poczynania wstrząsnąć do głębi waszemi sumientami!

Hej! Sumienta mi dajcie! Na Boga! Duszy! Odrobiny serca, bym przerwał skurcz suchego jak spalensko płaczu, który dławil mi gardło, szarpiąc bolesne nerwy.

Fizycznie złamany, zwięszam z rezygnacją głowę i pytam, szalony, samego siebie:

— A cóż to jest sumienie? Cóż to jest dusza, serce, uczucie, natchnienie?

Hej! hej! hej! Przeszarżała trawestacja przedwojennego idealizmu . . .

A zatem precz z intelektem, precz z artystyzmem, precz z sztuką! Niech żyje miernota oficjalna i nieoficjalna, niech żyje dekadencja zawodów, nierobstwo, nieuctwo! Cześć zło-temu cielcowi, po trzykroć cześć!

— — — — —

Bezcza śledzi, zakupiona w Gdańsku, ma to do siebie, iż przechowana przez jakiś czas w zakamarkach domowych przynosi w rezultacie szczęśliwemu posiadaczowi x-procent zysku. Podatek od aktego obiektu wynosi zwykle jedną tysięczną część ogólnej wartości śledzi, płatny w ratach, do- stosowanych ściśle do spadku obiegowej monety. Koszta ad- ministracyjne podatku — przewyższają, z reguły, wysokość

ściągananych opłat. Naturalnie, że przy tego rodzaju manipulacji nie wolno używać fizycznej pomocy policjantów.

Ile wynosi podatek od sztuki (nie mięsa, lecz sztuki artystycznej) nieoficjalnej a więc rzeczywistej, indywidualnej? Akurat tyle, ażeby te sztuki z mięsa położyć!

— — — — —

Kabaret więcej kabaret są dwa kabarety. Rachunek prosty i niedwuznaczny. Dodając do dwóch kabaretów jeszcze jeden kabaret, mamy ich razem trzy, co jak na nasze stosunki, w zupełności wystarcza.

Kiño, więcej dwa kiña są trzy kiña. Czy z tego wynika, że nie prosperują? Bynajmniej! Sztuka ekranowa z Józwickimi bohaterami oddycha, rozwija się, żyje i żyć długie lata będzie. Jest w tem atoli logika, zastanawiający znak czasu.

A może preponderancja ideologii apasza i sentymentu demimonda?!

— — — — —

Co to jest sztuka? Naturalnie nie robiona, ale sztuka, która powstaje z natchnienia i talentu? Jest to najwzyczajniejsza z a s a d z k a, w którą przy pomocy usłużnych ludzi, mających coś ni coś do gadania, wpadają bezradniejsi i niepoprawni optymiści intelektualni.

Czy można sztukę złamać?

Pytanie bezprzedmiotowe, albowiem sztuka się sama łamie o ile na jej czele w danym mieście kroczą urzędowi znacchorzy chorób artystycznych.

— — — — —

I bym grubo niesprawiedliwy, gdyby pisać o tak subtelnej materji, jak sztuka, nie wspomniał o grudniadzkiej „Imprezie artystycznej“, organizującej, ot, „takie coś“ — „Bo weźmy na rozum! Czy ta reklama nie przerasta na pierwszy rzut oka sily i zamiary koncertującego artysty? Ale mniejsza o to! Posłuchajmy, co nam dała „Impreza“ w ostatnim koncercie.

Bohaterem wieczoru artystycznego był we własnej oso-

bie pierwszy baryton Opery Warszawskiej, Stanisław Bogucki, mąż wielce zasłużony na polu muzyczno-wokalnym w Warszawie.

Już pierwsze zapowiedzi gościnnego występu wielkiego artysty w Grudniadzu — przyjęto w pewnych kofach z sceptycyzmem, który z szybkością właściwą zarazie wypłoszył dotychczasowych sumiennych bywalców sali koncertowej do przybytków Goliata Armstronga i cyrku Graya, jak niemieję do lokalii Jazzbandów i chiractycznych danserek, okraszanych wolutarijuskami z Drodzowszczyzny.

A tymczasem stała się w Grudniadzu rzecz wielka, niecodzienna.

Na estradzie pojawił się artysta z Bożej łaski, który czarował swym prześlicznym głosem, o barwie świętej, niemal młodzieńczej, o frazie szlachetnej, uczuciu wprost niesłychanym. Mistrzowska szkoła zasłużonego pedagoga śpiewu spotkała się z taktem gorącym uznaniem publiczności, jakiego mia- sto nasze nie pamięta. Koncert zamienił się w jedną wielką owację dla czelodnego weterana operowego.

Nie dziwny się zresztą. Stanisław Bogucki, to znana w Polsce i zagranicą firma, solidna, pierwszorzędna.

Co śpiewał Bogucki przy artystycznym akompaniamencie dra Frenkla? Jeśliście ciekawi — popytajcie tych, których duchowa boska ucza była udziałem. Spójrzcie na słupy uliczne, ściany domostw: aż się roi od plakatów, na których ogromnymi literami wyrzute są głoski imienia i nazwiska wielkiego artysty. Wyćście słuch, rozszereźcie żrenice i otwórzcie prawie serce a fluid świętego technienia artysty Stanisława Boguckiego przeniknie was na wskroś. Fale głosowe, rzucone pierśią jednego z najdosłojniejszych reprezentantów polskiej sztuki wokalnej pobiegą krajem pomorskim aż do morskich brzegów snego Bałtyku, kędy lud kaszubski od wieków trzyma niestrudzenie straż przed nawałą germańska.

Zamknijmy myśli. Już ani zgrzytu więcej. Przed ma- statem czystej, niepokalanej sztuki pochylimy czoła!

Zastępca

Wiadomości bieżące.

Kalendarz: Środa Bogumiła w. Wschód słońca 5.0 zachód 7.0 Wschód księżycy 6.20 zachód 9.12.

—** Z TEATRU MIEJSKIEGO. Dzisiaj we wtorek po raz wtóry „Polka w Ameryce“, która z powodu choroby p. Prus-Wysockiej zdjęta została z afisza. Świetną tę komedję St. Kozłowski daje dyrekcja po cenach zniżkowych.

W środę odbędą się dwa przedstawienia. Po południu o godzinie 3 i pół, przedstawienie szkolne. Odegrana zostanie arcyważna i wesoła komedia Zygmunta Przybyłskiego „Wicek i Wacek“. Utwór ten prawdziwie polski, teatralny, czarem swojskiego humoru doskonale nadaje się dla młodzieży. Bilety do nabycia u p. Wawrzyńca, skład cygar. Plac 23- Stycznia 29 w cenie 1000—2000 marek. Dla niezamożnych dzieci daje dyrekcja kilkadziesiąt biletów po 500 marek. Wieczorem tegoż dnia „Rewizor z Petersburga“ doskonała sztuka na tle stosunków rosyjskich, Gogola.

We czwartek „Czysty Interes“, Kiedrzyńskiego. Zniżki ważne.

Najbliższą premierą będzie farsa angielska p. t.: „Zajęte twierdzy Berg of Zion“, sztuka napisana z finezją, zawierająca dużo pikanterji, nie była jeszcze grana w Grudziądzu. Akt II-gi dzieje się w foyer teatru. W głównych rolach wystąpią pp. Kostecka, Tokarska, Czekałówna oraz Jastrzębiec, Kamiński, Cichocki, Burski, Łoziński i inni. Reżyseruje p. Andrzejewski.

—** REPERTUAR TEATRU MIEJSKIEGO. We wtorek, dnia 17-go kwietnia wieczorem o godzinie 8-mej przedstawienie zniżkowe „Polka w Ameryce“, komedia w 4 aktach St. Kozłowski. Bony ważne.

W środę, dnia 18-go kwietnia przedstawienie szkolne po południu o godzinie 3 i pół „Wicek i Wacek“, komedia w 4 aktach Zygmunta Przybyłskiego. Ceny miejsc 1000—2000, dla niezamożnych 500 marek.

Wieczorem o godzinie 8-mej „Rewizor z Petersburga“, sztuka w 5 aktach, Gogola.

W czwartek, dnia 19-go kwietnia wieczorem o godzinie 8-mej przedstawienie zniżkowe „Czysty Interes“, komedia w 3 aktach Stanisława Kiedrzyńskiego. Bony ważne.

—** ZEBRANIE KOMITETU T. C. L. odbędzie się w piątek dnia 20 bm. o godz. 8-ej wieczorem w sali Czytelni T. C. L. w gmachu Muzeum. Na porządku dziennym między innymi sprawa kwesty w dniu 3 maja oraz omówienie przyszłego walnego zebrania.

—** CZARNE BRYLANTY. Każdemu wiadomo, jak ważną rolę odgrywają te czarne z głębin ziemi wydobywane brylanty, jakimi są węgle. Ile to czyniono zabiegów, by pozyskać choć skrawek ziemi z temi skarbnicami, albo zapewnić sobie choćby częściowe korzystanie z kopalni. Mniej jednak jest nasz ogół poinformowany o sposobach wydobywania tych skarbów o całej procedurze, jaką przechodzi węgiel od chwili, kiedy go kłof górnik wykuje z skalistej masy aż do momentu, gdy wagony go rozwożą po całym kraju. Kto chce się poznać bliżej z naszym polskim węglem górnośląskim, kopalniami, górnikami, kulturą i ludnością Górnego Śląska, niechaj pospieszy na wykład P. T. K. (Polsk. Tow. Krajozn.) w środę o 8-ej wieczorem w gimn. żeńskim.

—** Z RUCHU PRZECIWGAZOWEGO. W piątek dnia 20 bm. odbędzie się wieczorem o godz. 7 i pół w Ratuszu I w sali posiedzeń Rady Miejskiej wspólne posiedzenie tutejszego oddziału Komitetu przeciwigazowego z pp. prezesami wszystkich towarzystw w celu omówienia wspólnej akcji dla propagandy przeciwigazowej. Zaproszenia zostają wysłane. Upraszamy każdego z panów o przybycie, skoro zproszenie na czas nie miałoby nadejść. Komitet.

—** KURSY SANITARNE CZERWONEGO KRZYŻA. Dziś (wtorek) w szpitalu rejon. o 5 godzinie praktyczne zapoznanie się ze sposobami desinfekcji. O godzinie 6-tej wykład p. dra Jochelsona.

—** SPRAWOZDANIE Z MECZU. W ubiegłą niedzielę odbyły się na placu koszar Wł. Jagiełły przy łącznym udziale publiczności, pierwsze zawody piłki nożnej o mistrzostwo Pomorza. Naprzeciw sobie stanęły dwie silne drużyny: Toruński Klub Sportowy I. (T. K. S. I.), najsilniejsza drużyna z całego Pomorza i grudziądzkie Tow. Sportowe „Powiwoj“. Rezultat był 4:3 (1:0) na korzyść T. K. S. I., a dość korzystny dla tutejszego Powiwoju. Sędziował p. por. Brzeziński, sędzia egzaminowany przez Tor. Zw. Okręg. P. N.

O godz. 3-ej po poł. sekr. Tor. Zw. Okręg. P. N. p. Tomaszewski przemówił w krótkich i treściwych słowach do wszystkich zebranych o rozwoju sportu i zarazem zachęcał wszystkich do poparcia tegoż.

Przebieg gry był następujący: O godz. 3-ej minut 7 rozpoczyna się gra bardzo szybkim tempem. Po 13 minutach wbiła T. K. S. do bramki Powiwoj piłkę. Po uzyskaniu tej bramki tempo staje się ostrem i Powiwoj wyfęza swe siły celem wyrównania do przerwy rezultatu, lecz bez skutku. Gra była o tyle niekorzystna dla Powiwoju, ponieważ grał on pod wiatr. Tem samym tempem rozpoczyna się gra po przerwie. Powiwoj przechodzi do ataku i zyskał po 9-ciu minutach pierwszą bramkę, równając tem samem rezultat 1:1. Tempo się nieco zwolniło. Środkowy napad Powiwoju p. Olszewski Maksymilian wbił po 6 minutach drugą bramkę do bramki przeciwnika, a 4 minut później lewy łącznik napadu grudziądzkiego Powiwoju, p. Berendt Alojzy, prowadząc piłkę, wbił ją do bramki. Narazie prowadzi Powiwoj grę rezultatem 3:1. Lecz nie długo. Rozgrywcę gracze przeciwnika zyskali po kilku minutach drugą bramkę i wkrótce trzecią. Krótko przed zakończeniem zyskał czwartą bramkę T. K. S. I. z winy sędziego p. por. Brzezińskiego, który daje sygnał „aut“, a T. K. S. I. na znak sędziego „grać dalej“ zyskał w ten sposób czwartą bramkę.

Dla wyjaśnienia należy nadmienić, że w przepisach „Piłki Nożnej“ jest zdanie w par. 15, ustęp 3-ci następujące: „Sędzia w żadnym wypadku zdania swego nie może zmieniać“, a stało się to przy rozgrywkach o mistrzostwo Pomorza klasy A. Jeden z uczestników.

—** SZKOŁA SPECJALISTÓW MORSKICH. Jak się dowiadujemy, w połowie października r. b. ma być otwarta

szkoła specjalistów morskich, której celem będzie przygotowanie oraz specjalizacja oficerów i podoficerów marynarki wojennej do służby morskiej.

Szkoła będzie posiadała dwa wydziały: pokładowy i techniczny. Przyjmowani będą do niej ochotnicy, którzy przeszli wyszkolenie rekruckie i byli skrupowani przez trzy miesiące.

—** KAR YDISCYPLINARNE W WOJSKU. Dowiadujemy się, że minister spraw wojskowych wydał rozkaz określający ściśle kompetencję stosowania kar dyscyplinarnych przez dowódców wojskowych. Sprawa ta była dotychczas źródłem częstych i przykrych nieporozumień między podwładnymi i przełożonymi.

Według nowego rozporządzenia dowódca ma prawo karania podwładnych z pominięciem postępowania sądowego do 4 tygodni aresztu lekkiego lub domowego, względnie 3 tygodnie średniego lub 14 dni ścisłego przy przestępstwach pospólnych, zagrożonych karą pozbawienia wolności do 6 miesięcy (drobna kradzież, sprzeniewierzenie, oszustwo), o ile wymiar kary dyscyplinarnej jest wystarczający.

Również dowódca ma prawo karania dyscyplinarnego w wypadkach mniejszej wagi za występki przewidziane w wojskowym kodeksie karnym jak np. za samowolne oddalenie się z oddziału, przekroczenie terminu urlopu, ucieczka z aresztu, o ile niema kwalifikacji dezercji, za nieposłuszeństwo rozkazowi, za obrazę podwładnego itd.

—** O ZMIANIE UMUNDUROWANIA. Pogłoski o rzekomej zmianie umundurowania w wojsku, a także podpisaniu przez p. ministra spraw wojskowych odpowiedniego rozkazu, absolutnie nie odpowiadają rzeczywistości.

Względny budżetowy i oszczędności skarbowe stają tu na przeszkodzie. Może być jedynie mowa, jak dowiadujemy się ze sfer rozstrzygających, o niewielkich zmianach, dotyczących otoków na czapkach oraz kolorze dotychczasowych patek.

Odnosny rozkaz został wypracowany przez oddział I. sztabu generalnego i prawdopodobnie będzie podpisany przez p. ministra spraw wojskowych w przyszłym tygodniu. Poza tem jakiegokolwiek poważniejsze zmiany umundurowania nie są na razie przewidziane, wszelkie przeto powstrzymanie się od poczynionych zamówień, czy u krawców, czy w hurtowniach jest najzupełniej zbędne.

Ruch towarzystw.

—** DZIŚ (WTOREK) WIELKI WIEC ZWIĄZKU PRACOWNIKÓW UMYSŁOWYCH w Hotelu Warszawskim o godzinie 7 i pół wieczorem. Referat o ochronie pracy w teorii i praktyce wygłosi kol. Kamrowski, korreferat kol. inż. Kunert. Członków i sympatyków zaprasza Główny Zarząd.

—(rt) ZEBRANIE PLJI ROBOTNICZEJ I RZEMIEŚNICZEJ CHRZEŚCIJAŃSKIEGO ZJEDNOCZENIA ZAWODOWEGO odbędzie się w środę, dnia 18-go kwietnia br. o godzinie 7-mej wieczorem w Hotelu Warszawskim przy ulicy Józefa Wybickiego. Z powodu ważnych spraw komplet członków pożądanym.

—(rt) DO WIADOMOŚCI RODZICÓW I DRUŻYNY UCZCÓW PRZY SZKOLE IM. JACHOWICZA! Gdzie można nabyć materiał na bluzki harcerskie i paski, ogłoszone jest w szkole na drzwiach gabinetu p. przełożonej Kunertowej, opiekunka drużyny.

—(rt.) Baczność Sokoli! Ćwiczenia w ulicy Brackiej otwarta. Ćwiczenia odbywają się regularnie w wtorki i piątki od godz. 8 wiecz. Wzywam drużyny do (licznego) udziału. Naczelnik.

—(rt) ZARZĄD KOŁA OFICERÓW REZERWY P. K. U. GRUDZIĄDZ, zawiadamia o nadzwyczajnym Walnym Zebraniu wszystkich członków jak i wszystkich Oficerów Rezerwy w ogóle, odbyć się mającym dnia 19-go kwietnia w czwartek o godzinie 19.30 w sali hotelu p. Kellera przy ulicy Lipowej. O liczne i punktualne przybycie ze względu na szereg poważnej wagi spraw jak m. i. i Zjazdów w Toruniu i Warszawie upraszamy. W razie niestawienia się wymaganej statutami ilości członków o godzinie 20-tej tegoż dnia i w tymże lokalu odbędzie się powyższe Nadzwyczajne Walne Zebranie prawomocne bez względu na ilość przybyłych członków

(—) Precel, sekretarz. (—) Józef Goga, prezes.

—(rt) KLUB „HARMONJA“ we wtorek dnia 17 kwietnia 1923 r. o godz. 8-ej wiecz. w lokalu p. Migodźskiego odbędzie się zebranie, na które się wszystkich członków uprzejmie zaprasza.

Na porządku dziennym sprawy niecierpiące zwłoki, obecność wszystkich członków konieczna.

(—) Gałęzowski, prezes. (—) Kozłowska, sekretarka.

Z Pomorza.

—** TORUŃ. (Kupcy toruńscy przed sądem). W piątek dnia 13 bm. przed Izłą karną sądu okręgowego w Toruniu staowało 9 miejscowych kupców, oskarżonych za lichwę, wzgl. przechowywanie towaru niezameldowanego do akcyzy, mimo zawiązywania władz skarbowych.

Po przesłuchaniu dość licznych świadków, przeważnie funkcjonariuszy policji, sąd uznał winnych 5-ciu kupców za przechowywanie towaru niezameldowanego do akcyzy i skazał następujących: Franciszka Wojnowskiego na 15 000 marek, Edwarda Kohnerta na 20 000 marek, Bronisława Golubowskiego na 15 000 marek, F. Lewandowskiego na 20 000 marek i Głowińskiego Ignacego na 20 000 marek grzywny. Poza tem powyżej wymienionych na konfiskate towaru znalezione podczas rewizji oraz na poniesienie kosztów sądowych. Zarzut uprawiania lichwy czyniony oskarżonym, w toku rozprawy wykazał się niesłuszny.

Reszcie oskarżonych, t. j. pp. Boiesława Fritsche, Feliksa Leśniewskiego, Stanisława Strzeleckiego i Antoninę Kamińską sąd uwolnił od winy i kary.

—** NOWEMIASTO. (Z wieczornicy „Polskie morze“). Ostatnio Pomorskie Koło Akademickie urządziło w Nowem mieście wieczornicę p. t.: „Polskie morze“. Na program składały się słowo wstępne, śpiewy solowe, gra na skrzypcach przy akompaniamencie fortepianu, deklamacje z motywów kaszubskich i odczyt o polskim morzu i wybrzeżu. — Całość wypadła dość udanie — mimo niektórych braków jak np. przy odczytaniu, który był za rozwlekły i za długi. Po wieczornicy zebrani bawili się do rana. Nadmienić wypada, że na sali był brak publiczności, gdyż z miejscowych przybyło

niewiele, a obywatelstwo okoliczne i klasa fizycznie pracująca zupełnie wieczorek zignorowali. Natomiast w czasie pobytu obozu cyganów w Nowemmieście, można było obserwować tłumy, które oblegały obóz cygański, sypiąc wrótkom hojny grosz za przepowiednie.

—** CHOJNICE. (Szkody w zasiewach wskutek przymrozków). Ostatnie przymrozki nocne zaszkodziły, jak za pewnością gospodarze, ogromnie konicznie. Konieczna podczas ciepłych dni marcowych rozwinięła się bardzo dobrze, obecnie roślinki powoli znikają, tak, że pewien gospodarz w Kozłonce przeorał już 40 morgów gruntu pod zboża jare.

—** GDAŃSK. (Awantury bolszewików). Żydzi bolszewicy importowani do Gdańska z Bolszewji w celu uprawiania „ideowej“ roboty coraz to bardziej bezczelnie występują na terytorium W. Miasta. Targnęli się oni w dniu Zmarłych wstania, obchodzonego przez prawosławnych kilka dni później, na nabożeństwo w małej cerkiewce przy Langegarten i podczas rezurekcyi usiłowali wtargnąć do wnętrza kaplicy, rozpedzić modlących się Rosjan i wyrwać krzyż, aby zdeptał go w oczach wiernych. Zaalarmowana policja aresztowała około 30 bolszewickich awanturników, lecz większą ich część wypuściła na wolność.

Z całej Polski.

—** POZNAŃ. (Ujęcie łuchstapiera). Niebezpiecznego darmozjada w osobie 24-letniego Władysława Gruby aresztowała policja w jednym z hotelów. Młodzieniec ten był pilnie poszukiwany przez sprawiedliwość za popełnienie szeregu oszustw w Warszawie, Toruniu, Grudziądzu i innych miastach oraz okradzenie hotelów w Kruszwicy, Buku i Swarzędzu.

—** WARSZAWA. (Sprzedaż pałacu). Historyczny pałac hr. Potockich przy Krakowskim Przedmieściu nr. 17 w Warszawie sprzedany został polskiemu bankowi krajowemu za sumę 6 miliardów 800 milionów marek. Pamiątkowa ta nieruchomość należała kiedyś do Konstancji z Potockich Tyszkiewiczowej, siostry króla Stanisława Augusta. W pałacu tym znajdują się cenne obrazy, między innymi „Unia“ Matejki i prace Canaletta.

—** KATOWICE. (Nowy sposób walki antyniemieckiej). W Katowicach zamalowano w tych dniach nocną porą wszystkie szyldy i napisy niemieckie farbą, której zmyć niepodobna.

—** KRAKÓW. (Kradzież listów amerykańskich). Dnia 7 bm. znaleziono na polach koło bastionu nr. 5 przy ulicy Mogińskiej siedem potarganych listów amerykańskich, a następnego dnia w tym samym miejscu dalszy jedenaście. Śledztwo policyjne wykazało, że listy skradziono z urzędu pocztowego na dworcu krakowskim. Kradzieży dopuścili się wroni, Jan Kamusiński i Emil Dreszer, którzy po wyłączeniu dowodów porzucili listy na polach. Kamusińskiego i Dreszera aresztowano.

—** LWÓW. (Zagadkowy wypadek). W tych dniach wydarzył się w Sichowie, koło Lwowa, zagadkowy wypadek. Kierownik tamtejszej szkoły, Ludwik Cichocki, w stanie podchmielonym wpadł do piwnicy, gdzie utonął w nagromadzonej wodzie której stan wynosił 75 cm. Na głowie Cichockiego stwierdzono ranę. Zdaje się, że wpadł on głową na dół, a odniosszy ranę w stanie nieprzytomnym utonął.

(Trzeba króla Salomona). W klinice położniczej wydarzył się dość pewnego urzędnika bankowego niemity wypadek. Nowonarodzonego jej, ładnego i zdrowego synka, zamieniono w kąpiel przez omyłkę na czyjąś dziewczynkę. Po pewnym czasie matka spostrzegła zmianę i wszczęła alarm, na skutek którego rozpoczęto w lazarecie poszukiwania za prawdziwym synem. Poszukiwania zostały uwiecznione nieoczekiwanym rezultatem. Przyniesiono do stroskanej matki aż sześciu chłopczków, w równym wieku. Jednakże wesoła ta szóstka małych „lwowskich orląt“ tak niczem się od siebie nie różniła, że „rodzona matka nie mogła poznać swego rodzzonego syna“. Wybrała w końcu na los szczęścia jednego z tych „młodzieńców“ i teraz przez całe życie nie będzie pewna, czy to jej syn.

Z całego świata.

—** PRAGA. (Szpieg zbiega w drodze do więzienia). Zasadzony przed 3 miesiącami w Pradze za szpiegostwo b. porucznik Nowakowski miał być odstawiony do Theresienstadtu. W drodze usiłował uciec, został jednak przy pomocy publiczności schwytyany.

—** PILZNO. (Ojciec z córką pod lokomotywą). Z Pilzna donoszą, że wydarzył się na stacji Mauth nieszczęśliwy wypadek. Na peronie oczekiwał niejaki Prohaska ze swą córką, którą zamierzał odwiedzić do szpitala umysłowo chorych. Gdy pociąg pospieszny zajeżdżał przed stacją, córka Prohaska rzuciła się nagle w kierunku pociągu. Ojciec chciał ją powstrzymać, ale ona szarpnęła się tak silnie, że pociągągnęła go za sobą i oboje znaleźli śmierć pod kołami lokomotywy.

—** MUEHLHEIM. (Wykrycie drukarni marek niemieckich). Władze francuskie w Zagłębiu Ruhry wykryły drukarnię marek niemieckich w Mühlheim. Przychwycona suma osiąga cyfrę 80 miliardów marek, ale 1 miliard 900 milionów nadaje się do użycia, gdyż druk innych banknotów nie jest jeszcze ukończony i nie może być rzucony w obieg. Nie są to banknoty fałszowane bynajmniej, lecz Niemcy, chcąc uniknąć sekwestru, dokonywanego przez Francuzów przy wwożeniu banknotów do Zagłębia Ruhry, urządzili się tak, iż kazali dopiero na miejscu w razie potrzeby drukować na banknotach ich wartość. Skonfiskowany 1 miliard 900 milionów marek niemieckich będzie przez Francuzów użyty na koszty okupacji, których Niemcy od 9 stycznia roku bieżącego nie płacą. Reszta banknotów będzie zwrócona niemieckiemu bankowi naftwa.

—** LONDYN. (Odkrycie nowej kopalni węgla). Między Londynem a Dovrem wykryto pokłady węgla. Angielscy rzeczoznawcy zalecili wysłanie tam 80 000 osadników w celu eksploatacji pól węglowych.

—** RZYM. (Pojedynek faszysty z socjalistą). Z Rzymu donoszą, że w Bresciami ma się odbyć pojedynek na szable wśród najcięższych warunków pomiędzy faszystą posłem Farinocim i naczelnem redaktorem „Avanti“ panem Bufio.

Rolnictwo-Przemysł-Handel-Praca.

— **Z Izby Przemysłowo-Handlowej Grudziądzko-Starogardzkiej.** Wybory do Izby Przemysłowo-Handlowej Grudz.-Starogardzkiej. Przypominamy po raz wtóry, że wybory Izby naszej odbędą się w m. maju br. Listy wyborcze wyłożone są do przejrzania od dnia 9 do 16 kwietnia dla okręgu grudziądzkiego w biurze Izby (Lipowa 31), listy pozostałych zaś okręgów są wyłożone w magistratach. Listy wyborcze zostały sporządzone według stanu rejestru handlowego z dn. 25 III. br., przeto kto nie wpisał jeszcze firmy swoje do rejestru handlowego względnie nie wniósł o zaprotokółowanie zaszytych zmian, musi te formalności jak najprędzej załatwić, ażeby nie utracić prawa wyborczego. Reklamacje co do list wyborczych można wnieść do dnia 23, IV. 1923 r.

Uprawa tytoniu w r. 1923. W marcu br. ogłoszono rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie uprawy tytoniu w r. 1923, mocą którego w Województwie Pomorskiem uprawa tytoniu dozwolona jest tylko w powiecie grudziądzkim. Pozwoleni na uprawę tytoniu udziela w Wojew. Pomorskiem Pom. Izba Skarbowa w Grudziądzu, zgłoszenia zaś należy składać na ręce naczelnika gminy najpóźniej do dnia 15 maja 1923 (Dz. Ust. No. 31/23, p. 195).

Ulgi celne. W dniu 11 kwietnia weszło w życie nowe rozporządzenie o ulgach celnych (Dz. Ust. No. 35/23, p. 230) mocą którego dotychczasowe rozporządzenie o ulgach z 21. 10. 1922 r. straciło moc. W obecnym rozporządzeniu podwyższono mnożniki ulgowe z 10 na 100, z 50 na 500 i z 150 na 1200, oprócz tego przeniesiono niektóre artykuły, głównie spożywcze, z niższych do wyższych mnożników.

Wywóz jaj w r. 1923. W Monitorze Pol. No. 76/23 ogłoszono okólnik Min. Roln. i Dóbr. Państw. w przedmiocie wydawania opinii o eksportowych firmach jajczarskich. Pozwolenia na wywóz jaj w r. 1923 udzielane będą wyłącznie tym firmom, które przedstawia zaświadczenie właściwych Urzędów Wojewódzkich, że posiadają należycie zorganizowaną zbiórkę jaj, odpowiednie urządzenie oraz fachowych pracowników, dających gwarancję solidnego wykonania przyjętych zobowiązań.

Sprawozdanie gospodarce rynku wewnętrznego z m. luty 1923 r. opracowane szczegółowo przez Min. Przem. i Handlu obejmujące ważniejsze gąłęzie przemysłu krajowego jest do przejrzania w biurze naszej Izby.

Ustawa o karach za zwłokę oraz o kosztach egzekucyjnych wchodzi w życie z dniem 25. 4. 1923 r. Od wszelkich zaległości podatkowych pobiera się karę za zwłokę w wysokości 10 proc. miesięcznie, począwszy od piętnastego dnia po upływie terminu płatności danin. Przy obliczeniu kar za zwłokę, miesiąc zaczęty liczy się za cały. (Dz. Ust. No. 31/23 p. 189).

Oplata wywozowa od miękkiego drzewa okrągłego. Komitet Ekonomiczny Ministrów na posiedzeniu w dniu 19 marca 1923 r. powziął następujące uchwały: 1) Drzewo, objęte pozycją 58 p. i lit. a, b, c, w taryfie celnej (brzoza, buk, wiaz, grab, dąb, jodła, wierzba, brzoza lipa, modrzew, olcha osika, świerk sosna, topola, jełkon), jako faszyny, trzaski, szczapy, chróst, bierwiona (okrągłaki), żerdzie, kłody i kloce, umieścić na liście towarów, których wywóz jest zakazany, a właściwie których wywóz wymaga pozwoleń Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu. Pozwole-

nia wywozu będą wydawane każdemu i na nieograniczone ilości, w ciągu 3-ech dni po złożeniu podania, pod warunkiem, że wywoźcy zobowiąże się do odstąpienia uzyskanej z wywozu drzewa waluty zagranicznej Skarbowi Państwa wzamian za marki polskie po kursie bieżącym; 2) Obłożyć opłatą wywozową, pobieraną przy udzielaniu pozwoleń na wywóz następujące rodzaje drzew z grupy wyżej wymienionej: „poz. taryfy celnej 58 p. p. a, b, c, — drzewo iglaste (jodła modrzew, świerk, sosna) o średnicy w cieńszym końcu (mierząc bez kory) 7 cm. i więcej, długości 1 cm. i więcej oraz drzewo osikowe“. Wysokość opłaty ma wynosić 40 proc. zysku wywozowego.

WYSTAWY — JARMARKI w r. 1923. Austria: Wrzesień. Międzynarodowa Wystawa Próbek (wzorów).

Czechosłowacja: 11—19 sierpnia. Liberec (Reichenberg) 4-ta Międzynarodowa Wystawa Próbk; 3—10 września. Praga. Międzynarodowa Wystawa Próbk. 12—18 grudnia. Praga. Międzynarodowa Wystawa Dziennikarska. 23 sierpnia do 2 września. Bratysława. Presburg). III Międzynarodowe Targi Wschodnie. — Jesień-Praga. III Międzynarodowa Wystawa Aureanutyżna.

Holandja: Wrzesień. Utrecht 9-ta Międzynarodowa Wystawa Próbk.

Jugosławia. Od 22 kwietnia do 1 maja. Zagreb. Międzynarodowa Wystawa Próbk.

Litwa: Czerwiec. Kowno. Międzynarodowa Wystawa Rolnicza i Przemysłowa.

Łotwa. Czerwiec—lipiec. Ryga III Międzynarodowa Wystawa Próbk (wzorów).

Niemcy: 26 sierpnia do 1 września. Lipsk. Międzynarodowa Wystawa Techniczna. — 2—5 września. Wrocław. Międzynarodowa Wystawa Próbk (wzorów) — 23—29 września. Frankfurt nad M. Międzynarodowa Wystawa Próbk (wzorów).

Polska: Wrzesień Lwów. III Targi Wschodnie.

Rosja: Od 15 lipca do 10 września. Niżnij Nowgorod. Targi Międzynarodowe. — Od 15 września do 1 listopada. Baku. Jarmark Międzynarodowy.

Szwajcaria: 11—21 maja. Genewa. Wystawa Fotogr. z oddziałem Międzynarodowym. — 5—13 września. Genewa. 6-ta Międzynarodowa Wystawa Ogrodnicza.

Wielka Brytania: Czerwiec 1—4. Międzynarodowa Wystawa Koni. 24 września do 6 października. Międzynarodowa Wystawa Rybołówstwa. — Listopad. Londyn. Międzynarodowa Wystawa Motorów.

Włochy: 1—15 czerwca. Padwa. 5-ta Międzynarodowa Wystawa Próbk. — Wrzesień. Tryest. 4-ta Międzynarodowa Wystawa Próbk. — 15—30 września. Neapol. III Międzynarodowa Wystawa Próbk.

W naszej Izbie są do przejrzania:

Katalog opisowy traktatora „ARA“ firmy Delaunay-Bellville, Paris, 2. rue de Vienne.

Komunikat w sprawie organizacji handlu Polski z Południową Afryką, a w szczególności eksportu towarów włókienniczych, kapeluszy filcowych i prostszych narzędzi żelaznych.

Najświeższe raporty konsularne dotyczące życia gospodarczego różnych krajów, a w szczególności raporty naszych poselstw: w Rosji, w Niemczech, w Francji, w Anglii, na Ukrainie, w Hiszpanji i Norwegji.

„Demobil“ No. 63, zawierający rozpisanie na konkursową sprzedaż następujących przedmiotów w

Warszawie: zbiorników, kotłów i palenisk z blachy żelaznej, kotłów parowych, drutu ocynkowanego, kotłów i koryt żelaznych, samochodów, motocykli i ram motocyklowych. Sprzedaż w Krakowie: urządzenia fabryki makaronu, urządzeń młyna drzewnego, parników, urządzeń do palenia kawy, samochodów, silników i obrabiarek. Termin składania ofert upływa z dniem 26. 4. 1923 r.

Do każdego zapytania, skierowanego do naszej Izby, należy dołączyć opłaconą kopertę na odpowiedź, o ile zapytanie nie pochodzi od zarejestrowanych w obwodzie Izby przemysłowców i kupców.

Grudziądz, dnia 14 kwietnia 1923 r.

Izba Przemysłowo-Handlowa
w Grudziądzu, ul. Lipowa 31-

PRZEMYSŁ.

— **Kredyty dla przemysłu wzrosły.** Jak się dowiaduje „Gaz. Warsz.“ ogółem stan kredytów, otrzymanych przez przedsiębiorstwa przemysłowe z P. K. K. P., wynosił w dniu 31 grudnia 1922 r. 74,491 milionów mk. Suma ta w dniu 31 marca br. podniosła się do 175,929 milionów mk., a więc kredyty dla przemysłu wzrosły w kwartale ubiegłym 2 i pół razy. Poza tym przemysł korzystał z kredytów w instytucjach bankowych, którym przyznano również bardzo znaczne kredyty, bo wynoszące 148, 487 milionów mk. Na podstawie tych cyfr „Gaz. Warsz.“ konstatuje, że utyskiwania na ograniczenia kredytowe, stosowane jakoby przez rządowe instytucje, kredytowe do przemysłu nie są uzasadnione.

PRACA

— **Urlopy robotnicze.** Według obowiązujących przepisów o urlopach robotniczych dotyczą one tylko faktycznych pracowników fabryki. Z chwilą wypowiedzenia lub porzucenia pracy przez robotnika traci on prawo do urlopu. Jeżeli natomiast robotnik zostaje zwolniony za 2 tygodniowym wypowiedzeniem lub odpowiednią zapłatą, a w chwili opuszczenia pracy lub przedtem, nabył uprawnienie do urlopu w bieżącym roku urlopowym, to winien otrzymać urlop. Na okres urlopu zbiorowego fabryka względnie poszczególne oddziały zostają zamknięte na przeciąg 8—15 dni kalendarzowych, kolejno po sobie następujących.

Przy indywidualnych urlopach 50 proc. robotników powinno według ustawy otrzymać urlop w okresie 1 maja do 30 września. O terminie rozpoczęcia urlopów zbiorowych decyduje administracja i zawiadania o tem robotników conajmniej na 2 tygodnie przed ich rozpoczęciem. Od korzystania z urlopu w okresie urlopu zbiorowego żaden robotnik za wyjątkiem chorych uchylić się nie może. Urlopy rozpoczynają się i kończą w niedziele. Urlopy udziela się tylko raz w każdym roku kalendarzowym. Co do zapłaty, to ustawa przyznaje urlopowanemu za cały czas urlopu normalne pobory, czyli że robotnik winien otrzymać za każdy poprzedni dzień urlopu zwykłą zapłatę, której wysokość winna odpowiadać jego normalnemu dziennemu zarobkowi. Niedziele i święta nie są płatne. Wypłata za czas urlopu dokonana być winna zasadniczo z dołu, jednak by nie zmuszać urlopowanego do przychodzenia po zapłatę w czasie urlopu, zaleca się w przededniu urlopu zaliczkę w wysokości 50 proc. przewidywanej za urlop należności wypłacić.

Drukarnia Pomorska Tow. Akc. Grudziądz,
Redaktor odpowiedzialny Bolesław Pałędzi.

Bank Związku Spółek Zarobkowych

ODDZIAŁ GRUDZIĄDZKI

donosi swoim Szanownym Interesentom

że urzęduje w nowych lokalach.

Dla wygody swoich Klientów urządził

schówki (safes) w ogniotrwałym skarbcu.

TELEFONY 329 i 362.

NOWOŚĆ!



Wyborny likier ziołowy

RENATUS

prawnie zastrzeżony

polecają

[4912]

Hartwig Kantorowicz Nast. Poznań Towarzystwo Akcyjne Poznań

Obwieszczenia urzędowe wina miejskich. Według prawa prasowego odpowiada za dzień niniejszy nadszereżarz miejski Demazy Baszkowski w Grudziądzu.

OBWIESZCZENIE. Dnia 19 kwietnia br. poczynawszy o godz. 8 rano odbędzie się ponowne badanie samochodów przez Komisję Wojewódzką w Grudziądzu w Ratuszu II przy ul. Mickiewicza. [4914] Wobec tego winne być przedstawione wszystkie samochody, które dotychczas jeszcze nie były zbadane i nowo zarejestrowane. Zarazem wzywa się wszystkich właścicieli samochodów, by najpóźniej w przeciągu 8 dni usunęli stare znaki rejestracyjne a zastąpili je nowymi w przeciwnym razie ulegną karze według odnośnych przepisów karnych. Tablice można zamawiać u mistrza malarskiego p. Grubińskiego, Mickiewicza 22, II. Grudziądz, dnia 14 kwietnia 1923 r. Urząd Policyjny.

Obwieszczenie. Po myśli § 13 a uzupełnienia statutu miejscowego dot. Sądu Przemysłowego w Grudziądzu niniejszem podaję wpytione listy kandydatów na ławników do Sądu Przemysłowego do publicznej wiadomości: A listy z grona pracodawców Nr. 1. Bazyl Spychała Stanisław Szczędrowski Jan Gosiniecki Stanisław Rost Ałozy Stuhldreer Erich Wahl zastępujący listę nr. 1. Feliks Szydłowski, Nr. 2. Zygmunt Stanek Kalikat Lasocki Stefan Ostrowski Michał Olkowski Ignacy Kopernik zastępujący listę nr. 2. Łucjan Kołucki, B. z grona pracobiorców Nr. 1. Władysław Wierzbowski Leon Polenz Jan Jarmuntowicz Franciszek Malinowski Jan Gorlewicz Walenty Ohybiński zastępujący listę nr. 1. Franciszek Reder Nr. 2. Bernard Kurzyński Jan Weiss Fryderyk Neumann Henryk Kopernik zastępujący listę nr. 2. Oskar Löpke, Zaznaczam jeszcze raz że wybory odbędą się dnia 28 kwietnia br. w Ratuszu II pokój 40 i to dla pracodawców od godz. 8-10 przed poł. dla pracobiorców od godz. 11-1 i od 3-8 popoł. Głosować należy tylko na osoby wyżej ogłoszonych list. Głosowanie odbywa się za pomocy kartki. Kartka pracodawcy winna zawierać 6 nazwisk ławników z grona pracodawców, kartka pracobiorcy 6 nazwisk ławników z grona pracobiorców. Grudziądz, dnia 17 kwietnia 1923 r. Przewodniczący Sądu Przemysłowego. (-) Krobaki.

Ogłoszenie: Walne zebranie „Spółki Osadniczej” Spółdz. z z o. odp. w Grudziądzu odbędzie się w sobotę 21 kwietnia br. o godz. 6 wieczorem na małej salce w Bazarze ulica Moniuszki, z nastp. porządkiem obrad: 1. Sprawozdanie zarządu i Rady Nadzorczej 2. Przedłożenie bilansu i indziel. pokwitowania 3. podział dywidendy 4. zmiana ustaw § 4 i § 9 5. wolne głosy i wnioski. [4916] Grudziądz, dnia 15 kwietnia 1923 r. Spółka Osadnicza Spółdz. z z ogr. odp. w Grudziądzu Rada Nadzorcza (-) Piotr Jakubowski, Dł. 25.

Klub Obywatelski w Grudziądzu spowodowany licznymi zapytaniami podaje do ogólnej wiadomości, że z wychodzącym w Grudziądzu pismem satyr. humorystycznym „Grom” ani pośrednio ani bezpośrednio styczności nie miał i nie ma. [4920] ZARZĄD.



Bieliznie żółkłej i splamionej kawą, krwią, winem, czekoladą, owocami, sokiem itd. zaleca się dodać podczas gotowania SAPONEM 2-4 torebki Asanu. „Asan” działa jak słońce na bieliznie i jest pod gwarancją nieszkodliwy. Żądajcie wszędzie. WYROB CHEM. FABR „ERGASTA” C. NAGORSKI STAROGARD (Pomorze)

Bank Powiatowy Tel. 981. Grudziądz Tel. 981. ul. Młyńska 21 (Starostwo) przyjmuje depozyta pod korzystnymi warunkami i zaiatwia wszelkie transakcje bankowe Za zobowiązania Banku odpowiada całkowicie powiat Grudziądz wieś. [4903]

Warsztaty Wojskowe Więzienia Karnego w Stanisławowie przyjmują natychmiast: 1 elektrotechnika montera do obsługi dynamo i konserwacji instalacji światła elektrycznego oraz do konserwacji wodociągów i kaloryferów. 2 wykwalifikow. majstrów stolarskich obznajmionych również z rzeźbiarstwem meblowym. 1 wykwalifikow. tokarza meblowego 2 wykwalifikow. majstrów szewskich (możliwie obznajmionych z fabrycznym wyrobem obuwia). 2 majstrów krawieckich (przykrawaczy) 1 majstra stelmacha Zgłoszenia z podaniem adresu i dołączeniem odpisów świadectw, oraz zaświadczeniem z odbytej służby w W. P. zechcą, reflektanci nadesłać do Wojskowego Więzienia Karnego w Stanisławowie, które od dnia przybycia do służby patentów zawiadomi dodatkowo. Pierwszeństwo mieć będą iuwalidzi i zdemobilizowani podoficerowie i szeregowi W. P. Major Kozłowski Komendant Wojskowego Więzienia Karnego Stanisławów. [4906]

Sprowadza kartofle po oiskiej cenie Restauracja Gastronomja Plac 23 Stycznia nr. 4. 3 lampy gazowe i kuchnia zaraz do sprzedana. Andrzejczyzn, ul. Zamkowa 1, I. [5995] Do sprzedania: garnitur pluszowy składający się z 8 sztuk, wiad. u p. Dąbrowskiego, Frynkowa 13. [5979] Duża składnica ogrodzona, z wielkimi barakami przy boczniczy kolejowej w Grudziądzu, nadająca się do każdego przedsiębiorstwa, do oddania względnie sprzedania. Zgłosz. do Głosu Pomorskiego pod nr. 5962. Gabinet męski korzystnie do sprzedania. Sienkiewicza 3/5, II. [5980]

Na sprzedaż: kogut i jaja do nasadzenia rasy „zielono-czarna polek” nagr. na Warsz. wyst. Z. Czerniewska, Grudziądz-Michale 4.

Klacz wraz z bryczką i uprzężą do sprzedania. [5982] Rotmistrz Kanya ul. Sienkiewicza 3/5, II. Przed południem.

2 łóżka z materacami, umywalką z płytą marmurową lustro z konsolą, 2 koldry watowane na sprzedaż. Moniuszki 6b, part. na prawo. [5977] Sprzedam tanio kompletne, prawie nowe urządzenie do składu stroju S. Tafelska, Gniw (Pomorze).

2 sportowe wózki dziecięce na sprzedaż. Nadgórna nr. 44, II. [5984] Kostjum angielski nowy na szczyupią osobę na sprzedaż. Zapytao Plac 23 Stycznia nr. 13, biuro na lewo. [5980]

Dla odsprzedających!! Na Grudziądz i okolice podtrzymujemy największą składnicę hurtową wyrobów fabryki papierosów „SARMATIA” oddając takowe po cenach ściśle fabrycznych Przy odbiorze 1000 sztuk udzielamy 12% rabatu. „ 50000 150% franko. A C B cygara, tabakę i papierosy Dubec M. Drosle polecamy taksamo po cenach fabrycznych. Komossa i Ska., Grudziądz Telefon 255 Plac 23 Stycznia 25/26. Telefon 255

Telefon 330 Maczność! Wojsko, Urzędy i biura cywilne! W razie zapotrzebowania papieru, lub wogóle materiałów piśmiennych proszę też o mojej firmie pamiętać. W zamian za to służyc będę tanim a dobrym towarem. Proszę się przekonać. Władysław Kulerski Grudziądz, tylko Pańska 19. Drukarnia, księgarnia i fabrykacja stempli

Maszynę do szycia, stoł mahoniowy, umywalkę z marmur. płytą, obrazy, sprzeda [5986] Rybicki, ul. Forteczna nr. 17. Nowa dębowa [5994] sypialka tanio na sprzedaż. ulica Długa nr. 18. A. Zielński.

Wózek sport. dziecięcy dobrze utrzymany [5976] sprzedam Koszarowa 11, II na 1.

Urządzenie kuchenne szafonierka (wertylko) krzesła ogrodowe i stoly, kanapa tanio na sprzedaż. [5992] Moniuszki 6, I. piętro, na prawo.

Mieszkanie Pokój umeblowany z utrzym. do wynajęcia Kościuszki 5, I pr. podw.

Mieszkanie 3 pokojowe w centrum miasta Grudziądz zamienię na także w Toruniu lub 5 pokojowe w Grudziądzu. Ewent. koszty zwr. Oferty do Głosu Pomorskiego pod nr. 5997.

Zamieniam mieszkanie 4narrowne lub 3 pok. bliżej miasta poł. na 1 piętrze Zgłoszenia od 4-5. Herczolda 6, pt. pr. [5944]

Posady Młoda panienka poszukuje pracy biurowej; najchętniej jako kasjerka. Łask. zgłosz. do Głosu Pom. nr. 7676.

Panienka władająca polskim i niemieckim językiem, któraby się chciała wydoskonalić 4918 W książkowości, może się natychmiast zgłosić do firmy Bendig i Żurawski Lipowa nr. 15. Potrzebna od zaraz

bufetowa Wielkopolanka Pl. 23 Stycznia 24. [5996]

Poszukuję dla mojej 16 letniej córki POSADY na większym majątku celem wyszkolenia w pracy gospodarskiej. Zgłoszenia do Głosu Pomorski. pod nr. 5983.

Robotnik z 3 zaciężnikami poszukuje miejsca na wsi. Zgł. do Gł. Pom. nr. 5991

Stolarz meblowy, mający narzędzia, może zarobić milion i więcej tygodniowo Milewski, Koszarowa 11. [5978]

Pomocników 5985 malarskich i uczni poszukuje Gadziowski, Szkolna 1. Telef. 625.

Poszukuję nauczyciela języka francuskiego Zgłoszenia do admin. Głosu Pom. pod nr. 5979

Flance warzywa, pomidorów oraz kwiatów poleca w wielkim wyborze. [4921] Ogrodnictwo Handlowe, ul. Nadgórna nr. 29/30, Maks Riedel.

Sądowa licytacja. W środę, dnia 18 br. o godz. 11, sprzedam w Grudziądzu ul. Książęca nr. 5, leżankę, umywalkę z lustrem, kranki, stoliki, obrazy w drodze licytacji. 5988 Rostkowski, kom. sąd.



Karty od- i zameldowania dla Hoteli poleca Drukarnia Pomorska, Grudziądz Groblowa 21/29